

Πειραιώς 132
118 54 Αθήνα
Τηλ.: 210-3727400
Fax: 210-3255460
E-mail: info@rae.gr
Web: www.rae.gr

O-57231/15.01.2014

ΑΠΟΦΑΣΗ ΡΑΕ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 643 /2013

Επί της υπ' αριθμ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-175645/23.9.2013 αιτήσεως της εταιρίας με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ Α.Ε.» για την αναθεώρηση της υπ' αριθμ. 365/2013 απόφασης της ΡΑΕ

Η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας

Κατά την τακτική συνεδρίασή της, στην έδρα της, στις 19 Δεκεμβρίου 2013 και

Λαμβάνοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του ν. 2773/1999 «*Απελευθέρωση Αγοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας-Ρύθμιση θεμάτων ενεργειακής πολιτικής και λοιπές διατάξεις*» (ΦΕΚ Α' 286), όπως ισχύει, και ειδικότερα τις διατάξεις του Άρθρου 29, παρ. 6 όπως τροποποιήθηκε με τον ν. 4038/2012 (ΦΕΚ Α' 14).
2. Τις διατάξεις του ν. 4001/2011 «*Για τη λειτουργία των Ενεργειακών Αγορών Ηλεκτρισμού και Φυσικού Αερίου, για Έρευνα, Παραγωγή και δίκτυα μεταφοράς Υδρογονανθράκων και άλλες ρυθμίσεις*» (ΦΕΚ Α' 179) όπως ισχύει, και ειδικότερα τις διατάξεις των Άρθρων 3, 22, 23, 34, 35, 120, 140, 195 και 196.
3. Τις διατάξεις της Απόφασης υπ' αριθ. 4524/2001 του Υπουργού Ανάπτυξης «*Κώδικας Προμήθειας σε Πελάτες*» (ΦΕΚ Β' 270), όπως ισχύει, και ιδίως όπως τροποποιήθηκε με την υπ' αριθ. Δ5/ΗΛ/Β/Φ29/23860/30.11.2007 Απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης (ΦΕΚ Β' 2332).
4. Τις διατάξεις της Απόφασης Υφυπουργού ΥΠΕΚΑ υπ' αριθμ. Δ5-ΗΛ/Β/Φ29/οικ.30094 (ΦΕΚ Β' 3044/30/12/2011) Τιμολόγια Προμήθειας της ΔΕΗ Α.Ε.

5. Την υπ' αρ. 692/2011 Απόφαση ΡΑΕ (ΦΕΚ Β'2529, 07.11.2011), σχετικά με τις «Βασικές Αρχές Τιμολόγησης Ηλεκτρικής Ενέργειας».
6. Τις διατάξεις της υπ' αριθ. Δ5-ΗΛ/Β/Φ1.20/οικ.6262/29.3.2013 Απόφασης του Υφυπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής «Κώδικας Προμήθειας Ηλεκτρικής Ενέργειας σε Πελάτες» (ΦΕΚ Β'832/9.4.2013).
7. Την υπ' αριθ. 643/2011 Απόφαση ΡΑΕ «Μεθοδολογία για την ενσωμάτωση του κόστους Εκπομπών CO₂ στις προσφορές έγχυσης των μονάδων».
8. Την υπ' αριθ. 153/2013 απόφαση ΡΑΕ «Επί της με αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-168549/18.2.2013 Καταγγελίας - Αιτήματος Λήψης Προσωρινών Μέτρων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 34 και της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του ν. 4001/2011, της εταιρείας με την επωνυμία «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ Α.Ε.Β.Ε.» κατά της εταιρείας με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ Α.Ε.», η οποία κοινοποιήθηκε στη ΔΕΗ, όπως προκύπτει από την υπ' αριθ. 383/11.4.2013 έκθεση επίδοσης της δικαστικού επιμελητή, Σοφίας Χατζηδάκη.
9. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ο- 54649/10.4.2013 έγγραφο σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 35 του ν.4001/2011, όπως ισχύει, με το οποίο ζητούνταν από τη ΔΕΗ να προτείνει μέτρα αποκατάστασης και το οποίο κοινοποιήθηκε σε αυτήν προσηκόντως, όπως προκύπτει από την υπ' αριθ. 383/11.4.2013 έκθεση επίδοσης της δικαστικού επιμελητή, Σοφίας Χατζηδάκη.
10. Το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-170852/19.4.2013 Υπόμνημα–Απόψεις επί της ορθής επανάληψης της υπ' αριθ. 153/28.3.2013 Απόφασης ΡΑΕ της ΔΕΗ Α.Ε.
11. Την υπ' αριθ. 170847/19.4.2013 επιστολή της ΔΕΗ Α.Ε. προς την εταιρεία με την επωνυμία «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ Α.Ε.Β.Ε.».
12. Την υπ' αριθ. Ι-171285/7.5.2013 εξώδικη απάντηση της «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ Α.Ε.Β.Ε.».
13. Την υπ' αριθ. 240/16.5.2013 απόφαση ΡΑΕ με θέμα: «Παράταση προθεσμίας για την έκδοση απόφασης επί της με αρ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-168549/18.2.2013 Καταγγελίας και αίτησης λήψης προσωρινών μέτρων της εταιρείας με την επωνυμία «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ Α.Ε.Β.Ε.» κατά της εταιρείας με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ Α.Ε.»»
14. Το υπ' αρ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-172448/14.6.2013 Υπόμνημα και Αίτηση Λήψης Προσωρινών Μέτρων της εταιρείας με την επωνυμία «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ

ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ Α.Ε.Β.Ε.» κατά της εταιρείας με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ Α.Ε.».

15. Την υπ' αρ. 307/ 2013 απόφαση ΡΑΕ με θέμα: «Επιβολή διοικητικών κυρώσεων κατά της εταιρείας με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ Α.Ε.» και δ.τ. σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 36 ν. 4001/2011, αναφορικά με τα τιμολόγια Μέσης Τάσης των πελατών της.
16. Την υπ' αριθ. 326/9.7.2013 απόφαση της ΡΑΕ με θέμα: «Επιβολή προστίμου για μη συμμόρφωση της εταιρείας με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ Α.Ε.» με την υπ' αριθ. 153/2013 απόφαση ΡΑΕ, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 35 του ν.4001/2011, όπως ισχύει».
17. Την υπ' αριθ. 365/2013 απόφαση της ΡΑΕ με θέμα: «Επί της με αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-168549/18.2.2013 Καταγγελίας - Αιτήματος Λήψης Προσωρινών Μέτρων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 34 και της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του ν. 4001/2011, της εταιρείας με την επωνυμία «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ Α.Ε.Β.Ε.» κατά της εταιρείας με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ Α.Ε.»
18. Την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-175645/23.9.2013 αίτηση αναθεώρησης της εταιρείας με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ Α.Ε.» κατά της υπ' αριθ. 365/2.8.2013 απόφασης της ΡΑΕ και κάθε άλλης συναφούς προηγούμενης ή επόμενης πράξης ή παράλειψης (εφεξής η «Αίτηση Αναθεώρησης»).
19. Την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-178651/9.12.2013 επιστολή της ΔΕΗ Α.Ε. προς την εταιρεία με την επωνυμία «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ Α.Ε.Β.Ε.» με θέμα «Υπογραφή Σύμβασης Προμήθειας».
20. Την υπ' αριθ. πρωτ. 6057/12.12.2013 επιστολή της εταιρείας με την επωνυμία «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ Α.Ε.Β.Ε.» προς τη «ΔΕΗ Α.Ε.».
21. Το γεγονός ότι η Αίτηση Αναθεώρησης ασκήθηκε εμπροθέσμως.

Σκέφτηκε ως εξής:

Ι. ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

1. Η ΡΑΕ εξέτασε την υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-168549/18.2.2013 Καταγγελία της εταιρείας με την επωνυμία «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ Α.Ε.Β.Ε.» (εφεξής η «Εταιρεία» ή η «καταγγέλλουσα»), η οποία υποβλήθηκε ενώπιον της ΡΑΕ

βάσει των διατάξεων του άρθρου 34 του ν. 4001/2011, όπως ισχύει, κατά της εταιρείας με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ Α.Ε.» (εφεξής η «ΔΕΗ» ή η «καθ' ης»). Η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε τα εξής: α) Η ΔΕΗ με από 18.12.2012 επιστολή της ενημέρωσε την Εταιρεία για τη μονομερή απόφασή της να ενσωματώσει στα κόστη της για το 2013 «τη δαπάνη που αντιστοιχεί στις αγορές των δικαιωμάτων διοξειδίου του άνθρακα (CO₂)» και, κατά συνέπεια, να αυξήσει τα τιμολόγια της ΜΤ. Η Εταιρεία, σε συνέχεια της ως άνω επιστολής, δια της από 30.01.2013 εξωδίκου δηλώσεώς της απευθυνόμενης προς την καθ' ης (αρ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-167943/31.01.2013), δήλωσε ότι η ως άνω αναφερθείσα πρόσθετη χρέωση εμφανίζεται παράνομη και αυθαίρετη, καθότι δεν αποσαφηνίζονται σημαντικές κοστολογικές παραδοχές επί των οποίων στηρίζεται η μετακυλιόμενη χρέωση, ενώ, περαιτέρω, αυτή θα επιβάλλεται αδιακρίτως σε όλους τους πελάτες ΜΤ της καθ' ης, ανεξαρτήτως του ειδικότερου καταναλωτικού προφίλ αυτών. Περαιτέρω, ισχυρίστηκε ότι δεν προκύπτει ο τρόπος υπολογισμού της «τιμή[ς] δικαιωμάτων εκπομπών CO₂» στα 7 €/tn, από τη στιγμή που είναι γνωστό ότι τα εν λόγω δικαιώματα δημοπρατούνται και η τιμή τους κάθε άλλο παρά σταθερή είναι, ενώ έχει μειωθεί αισθητά σε όλα τα σχετικά συστήματα αναφοράς (μέση μηνιαία τιμή EUA ή CER ή ERU). β) Εν συνεχεία, η καθ' ης απέστειλε στην καταγγέλλουσα στις 5.2.2013 δεύτερη επιστολή για το ίδιο θέμα, με την οποία επέμενε στη μετακύλιση του συνολικού της κόστους των δικαιωμάτων CO₂ στις χρεώσεις των τιμολογίων πώλησης ηλεκτρικού ρεύματος ΜΤ, αναφερόμενη απλώς σε μία νέα μεθοδολογία υπολογισμού του σχετικού κόστους, την οποία προτίθεται να εφαρμόσει αναδρομικά από την 1^η Ιανουαρίου 2013. γ) Η Εταιρεία είχε ήδη καλέσει δια της προαναφερθείσας εξωδίκου επιστολής την καθ' ης, όπως αυτή δεν προχωρήσει μονομερώς σε καμία επιπλέον χρέωση σε βάρος της χωρίς προηγούμενη συζήτηση και επεξήγηση των κοστολογικών και νομικών δεδομένων, επί των οποίων στηρίζει την όποια πρότασή της για μετακύλιση, πλην όμως η καθ' ης, αφ' ενός, δεν απάντησε επ' αυτής (μέχρι την ημέρα υποβολής της καταγγελίας), αφ' ετέρου, η τιμολογιακή της πολιτική, ειδικά έναντι της Ελληνικής Βιομηχανίας, έχει δώσει, κατά την καταγγέλλουσα, σαφέστατες ενδείξεις για την αδιαφορία της έναντι των αιτημάτων των αντισυμβαλλομένων της, γεγονός που προδικάζει τη στάση της και στο εν λόγω ζήτημα. δ) Η καταγγέλλουσα ισχυρίζεται ότι υφίσταται εκ νέου παραβίαση των Βασικών Αρχών Τιμολόγησης Ηλεκτρικής Ενέργειας (Απόφαση ΡΑΕ 692/2011). Βάσει των αρχών αυτών, η καθ' ης δεν μπορεί αφ' ενός να επιβάλει μονομερώς, χωρίς προηγούμενη διαπραγμάτευση, νέες χρεώσεις, οι οποίες συνιστούν τροποποίηση υφιστάμενου

τιμολογίου για τις ανταγωνιστικές χρεώσεις, και αφ' ετέρου να αντιμετωπίζει με ενιαίο τρόπο καταναλωτές με εντελώς διαφορετικό ενεργειακό προφίλ μεταξύ τους, απλώς και μόνο εκ του συμπτωματικού και μη αντικειμενικού γεγονότος της ένταξής τους στην ίδια κατηγορία πελατών, λαμβανομένου υπόψη και του μετέωρου, κατά την καταγγέλλουσα, τρόπου συγκρότησης των εν λόγω κατηγοριών πελατών από την ίδια την καθ' ης. ε) Αναφορικά με την αρχή της προσήκουσας προηγούμενης διαπραγμάτευσης, η Εταιρεία ισχυρίζεται ότι η καθ' ης γνώριζε εδώ και αρκετά χρόνια (τουλάχιστον από τη δημοσίευση της Οδηγίας 2009/29/ΕΚ) ότι θα είχε να αντιμετωπίσει μία νέα πρόσθετη επιβάρυνση, καθώς ολοκληρωνόταν η περίοδος των δωρεάν δικαιωμάτων εκπομπών. Είχε, επομένως, κάθε χρονικό περιθώριο να διαμορφώσει μία πρόταση αναδιαμόρφωσης του τιμολογίου της και να το θέσει προς διαπραγμάτευση στους αντισυμβαλλομένους της, ως όφειλε. Αντιθέτως, κατά την πάγια μέχρι σήμερα τακτική της, αυτό που πράττει, όλως αυθαιρέτως, η καθ' ης είναι το εξής: κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή, «ενημερώνει» τον, σε αδύναμη θέση ευρισκόμενο, αντισυμβαλλόμενο της για το περιεχόμενο των όποιων αποφάσεών της, τις οποίες και εφαρμόζει άνευ άλλου τινός με την έκδοση του επόμενου τιμολογίου της, αδιαφορώντας μάλιστα απολύτως εάν έχει δώσει την παραμικρή ευκαιρία αντίδρασης, έστω με τη μορφή ανταλλαγής απόψεων, στον καταναλωτή/πελάτη, ο οποίος εξαναγκάζεται να αντιμετωπίσει άμεσα τις επαχθείς συνέπειες των μονομερών αποφάσεων της καθ' ης.

2. Επί της με αρ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-168549/18.2.2013 καταγγελίας, η ΡΑΕ εξέδωσε την υπ' αριθ. 153/2013 απόφασή της και κάλεσε τη ΔΕΗ Α.Ε.:

«1. Μέχρι την 22η Απριλίου 2013 να υποβάλει προς την εταιρεία με την επωνυμία «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ Α.Ε.Β.Ε.» συγκεκριμένο, εύλογο και εξατομικευμένο, τιμολόγιο (ή τιμολόγια) ανταγωνιστικών χρεώσεων ηλεκτρικής ενέργειας, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 692/2011 Απόφαση ΡΑΕ, καθώς και με τις διατάξεις του εδαφίου 3 της παραγράφου 6 του άρθρου 140 του ν. 4001/2011, αναπόσπαστο μέρος του οποίου τιμολογίου θα αποτελέσει και το κόστος αγοράς δικαιωμάτων εκπομπών αερίων ρύπων. Ειδικότερα, κατά την κατάρτιση του εν λόγω τιμολογίου, η ΔΕΗ Α.Ε. θα πρέπει να λάβει υπόψη της, ιδίως: α) το μέγεθος, β) τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κατανάλωσης των εγκαταστάσεων της «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ Α.Ε.Β.Ε.», καθώς και γ) γενικότερα κριτήρια τιμολόγησης, όπως αυτά της χρησιμότητας, ελαστικότητας, μακροχρόνιας ανάπτυξης, σταθερότητας και προβλεψιμότητας του φορτίου, συσχέτισης με την καμπύλη φορτίου του Συστήματος, κ.λ.π. 2. Σε περίπτωση που έως την 22η Απριλίου 2013 δεν έχει υποβάλει

τιμολόγιο σύμφωνα με τα ανωτέρω, από την επόμενη ημέρα, να αναστείλει την επιβολή οποιασδήποτε χρέωσης της καταγγέλλουσας για το κόστος αγοράς δικαιωμάτων εκπομπών αερίων ρύπων μέχρι την υποβολή του τιμολογίου κατά τα ως άνω».

3. Η ΡΑΕ με το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ο- 54649/10.4.2013 έγγραφο της, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 35 του ν.4001/2011, όπως ισχύει, ζήτησε από τη ΔΕΗ να προτείνει μέτρα αποκατάστασης. Το εν λόγω έγγραφο κοινοποιήθηκε στη ΔΕΗ προσηκόντως, όπως προκύπτει από την υπ' αριθ. 383/11.4.2013 έκθεση επίδοσης της δικαστικού επιμελητή, Σοφίας Χατζηδάκη. Σε απάντηση, η ΔΕΗ υπέβαλε το υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-170852/19.4.2013 Υπόμνημα–Απόψεις επί της ορθής επανάληψης της υπ' αριθ. 153/28.3.2013 Απόφασης ΡΑΕ της ΔΕΗ Α.Ε.

4. Η αιτούσα ούτε έως τις 22.04.2013, αλλά ούτε και κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης, είχε συμμορφωθεί με το διατακτικό της ως άνω υπ' αριθ. 153/2013 απόφασης της ΡΑΕ, με την οποία επιβλήθηκαν προσωρινά μέτρα. Τούτο προκύπτει αβίαστα εκ του ότι, η Εταιρεία υπέβαλε στη ΡΑΕ, με αρ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-172448/14.6.2013 αντίγραφο λογαριασμού ηλεκτρικού ρεύματος Μ.Τ., Μαΐου 2013 με ημερομηνία έκδοσης 5.6.2013, στον οποίο η καθής έχει επιβάλλει χρέωση εκπομπών CO₂. Ως εκ τούτου, η ΡΑΕ έλαβε την υπ' αριθ. 326/9.7.2013, το διατακτικό της οποίας έχει ως εξής:

5. Κατόπιν των ανωτέρω και σε συνέχεια εξέταση της ως άνω καταγγελίας υπ' αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-168549/18.2.2013, η ΡΑΕ εξέδωσε την προσβαλλόμενη υπ' αριθ. 365/2.8.2013 απόφαση της σύμφωνα με το διατακτικό της οποίας:

«1. Αναπόσπαστο μέρος των τιμολογίων ανταγωνιστικών χρεώσεων ηλεκτρικής ενέργειας, τα οποία οφείλει να καταρτίσει η ΔΕΗ σύμφωνα με την υπ' αριθ. 692/2011 Απόφαση ΡΑΕ, καθώς και με τις διατάξεις του εδαφίου 3 της παραγράφου 6 του άρθρου 140 του ν. 4001/2011, αποτελεί και το κόστος αγοράς δικαιωμάτων εκπομπών αερίων ρύπων.

2. Το τιμολόγιο ανταγωνιστικών χρεώσεων, στο οποίο ενσωματώνεται και το κόστος αγοράς δικαιωμάτων εκπομπών αερίων ρύπων, θα πρέπει να αποτελεί αντικείμενο διαπραγματεύσεων, οι οποίες πρέπει να φέρουν, κατ' ελάχιστον, τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στις αποφάσεις ΑΠ 554/2011, 3201/2010 και τις διατάξεις του Κώδικα Προμήθειας Ηλεκτρικής Ενέργειας σε Πελάτες (ΦΕΚ Β' 832/9.4.2013), προς το σκοπό της τελικής διαμόρφωσης εξειδικευμένης τιμολόγησης.

3. *Εν όψει των ανωτέρω, καλεί τη ΔΕΗ να μην προβαίνει, διακριτώς και μονομερώς, στην επιβολή της χρέωσης για το κόστος αγοράς δικαιωμάτων εκπομπών αερίων ρύπων προς την καταγγέλλουσα, μέχρι την κατάρτιση και προσφορά σε αυτήν εξειδικευμένων, ως προς τα χαρακτηριστικά κατανάλωσής της, ανταγωνιστικών τιμολογίων».*

6. Κατά της ως άνω απόφασης η ΔΕΗ άσκησε την Αίτηση Αναθεώρησης.

II. Επί των λόγων Αναθεώρησης

A. Ανακριβείς παραδοχές προσβαλλόμενης

A.1. Περί δήθεν μη «συνετής εμπορικής πρακτικής της ΔΕΗ»

Σύμφωνα με την προσβαλλόμενη «Είναι σαφές ότι κάθε άλλο παρά η ως άνω «συνετή εμπορική πρακτική» ακολουθείται από τη ΔΕΗ...». Εν προκειμένω, η ΔΕΗ ισχυρίζεται ότι παραγνωρίζονται πλήρως πραγματικά περιστατικά τα οποία τεκμηριώνουν την πρόθεση της ΔΕΗ να επιλυθούν τα ζητήματα τα οποία ανέκυψαν με τους πελάτες και ενδεικτικά αναφέρει αριθμούς πρωτοκόλλου προσκλήσεων σε διαπραγματεύσεις που απέστειλε η ΔΜΠ σε σημαντικό αριθμό πελατών. Επιπλέον, η ΔΕΗ σημειώνει ότι καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια να περιορίσει στο πλαίσιο του εν λόγω ζητήματος το κόστος της, έτσι ώστε να παραμείνει ανταγωνιστική στην απελευθερωμένη αγορά ηλεκτρικής ενέργειας. Ωστόσο, όσο και αν η ΔΕΗ περιορίζει τις δαπάνες της, τα νέα τιμολόγια ΜΤ θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον το κόστος της με βάση τα νέα αυτά δεδομένα.

Επί των ανωτέρω, σημειώνονται τα εξής:

1. Η Οδηγία 2009/29/EK προβλέπει την κατάργηση της παροχής δωρεάν δικαιωμάτων εκπομπών CO₂ από το 2013 και, κατά συνέπεια, προκύπτει ένα νέο (αυξημένο, σχετικά με τη χρονική περίοδο πριν το 2013) στοιχείο κόστους στην εφοδιαστική αλυσίδα της ηλεκτρικής ενέργειας.
2. Όσον αφορά τη δραστηριότητα της προμήθειας, ο προμηθευτής δεν επιφορτίζεται άμεσα κάποιο διακριτό κόστος λόγω των δικαιωμάτων εκπομπών (ΔΕ), αλλά αυτό που συμβαίνει είναι ότι το αυξημένο κόστος της δραστηριότητας της παραγωγής οδηγεί σε αυξημένο κόστος κάλυψης των αναγκών των πελατών του σε ηλεκτρική ενέργεια, και άρα επηρεάζει το ανταγωνιστικό σκέλος των τιμολογίων ηλεκτρικής ενέργειας. Το κόστος αυτό μπορεί είτε να είναι ενσωματωμένο στο ανταγωνιστικό

σκέλος, όπως είναι και τα λοιπά κόστη παραγωγής (ενδεικτικά, το κόστος καυσίμου), είτε, εναλλακτικά, μπορεί να συμφωνηθεί από κοινού με τον εκάστοτε πελάτη μια μεθοδολογία διακύμανσης της ανταγωνιστικής χρέωσης για σημαντικές μεταβολές της μοναδιαίας τιμής των ΔΕ, ανάλογα με το βαθμό του τιμολογιακού ρίσκου που δέχονται να αναλάβουν τα δύο μέρη (προμηθευτής και πελάτης).

3. Αυτό που επισημαίνει η απόφαση της ΡΑΕ είναι ότι η ΔΕΗ εν όψει της χρέωσης πλέον δικαιωμάτων εκπομπών CO₂ στους λογαριασμούς των πελατών της Μ.Τ. προέβη απλώς σε ανακοίνωση, ακολουθώντας μία εμπορική πολιτική “pass through” (δηλ. πλήρους μετακύλισης) στοιχείων κόστους με οριζόντιο τρόπο προς όλους τους πελάτες Μ.Τ. , χωρίς να προηγηθεί κανενός είδους διαπραγμάτευση μεταξύ τους.

4. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται από αριθμό εξώδικων διαμαρτυριών πελατών Μ.Τ και Υ.Τ. προς τη ΔΕΗ Α.Ε., οι οποίες κοινοποιήθηκαν στη ΡΑΕ (Ι-173962/2.8.2013, 174025/6.8.2013 και Ι-175831/26.9.2013) από τις οποίες προκύπτει η επιβολή χρέωσης CO₂, χωρίς να έχει προηγηθεί καμία διαπραγμάτευση.

Α.2. Περί δήθεν της αναγκαιότητας της χρεώσεως CO₂ να αποτελέσει αντικείμενο διαπραγμάτευσης

Σύμφωνα με τη ΔΕΗ, στην προσβαλλόμενη αναφέρεται ότι *«Η χρέωση αυτή θα πρέπει να αποτελέσει μέρος της συνολικής διαπραγμάτευσης»* και συνεχίζει ως εξής: *«Το εάν το συγκεκριμένο αυτό κόστος θα περιλαμβάνεται ενσωματωμένο σε μια συνολική τιμή με ανταγωνιστικές χρεώσεις, ή εάν θα υπάρχει διακριτή χρέωση με ρήτρα, είναι θέμα της διαπραγμάτευσης [...]»*.

Κατή τη ΔΕΗ η ερμηνεία αυτή είναι εσφαλμένη για τους ακόλουθους λόγους:

Το κόστος εκπομπών αερίων ρύπων αναγνωρίζεται ρητώς από τις αρμόδιες αρχές ως ένα έμμεσο αλλά πραγματικό κόστος, και άρα επηρεάζει το ανταγωνιστικό σκέλος των τιμολογίων ηλεκτρικής ενέργειας, γεγονός που αναγνωρίζει και η ίδια η προσβαλλόμενη. Η τιμή των δικαιωμάτων εκπομπών αποτελεί χρηματιστηριακό προϊόν, η τιμή του οποίου υπόκειται στους κανόνες της προσφοράς και της ζήτησης, ενώ παράλληλα συνδέεται με την τιμή του πετρελαίου. Ως εκ τούτου είναι εξαιρετικά δύσκολο να προβλεφθεί η αξία τους, πολλώ δε μάλλον να τύχει διαπραγμάτευσης.

Παράλληλα είναι ομοιόμορφο και υπολογίζεται ανά παραγόμενη και αγοραζόμενη MWh αντίστοιχα, για όλα τα επίπεδα ισχύος της συνάρτησης Ειδικής Κατανάλωσης Καυσίμου και συνεπώς ουδεμία σχέση μπορεί να έχει με το καταναλωτικό προφίλ

του εκάστοτε πελάτη Μ.Τ. Συνεπώς δεν δύναται να νοηθεί διαπραγμάτευση επί του ύψους της χρέωσης αλλά μόνο ως προς τον τρόπο ενσωμάτωσης της στο τιμολόγιο.

Τέλος, ζήτημα παραμένει το κατά πόσο ο εκάστοτε καταναλωτής προτίθεται να αναλάβει τον κίνδυνο από δυσμενείς μεταβολές των τιμών των δικαιωμάτων εκπομπών, κίνδυνο τον οποίο αναλαμβάνει μέχρι τώρα αποκλειστικά η ΔΕΗ, ως συμμετέχων στις σχετικές χρηματιστηριακές αγορές.

Επί των ανωτέρω, σημειώνονται τα εξής:

1. Η αιτούσα συστηματικά αναφέρεται στο ότι δεν μπορεί οι χρεώσεις της να είναι χαμηλότερες από το κόστος της. Η αναφορά αυτή ωστόσο ενέχει αδυναμία, λόγω του γεγονότος ότι το κόστος, που η ίδια η επιχείρηση θέτει δεν επιδέχεται οποιονδήποτε έλεγχο ή αμφισβήτηση. Η ΔΕΗ Α.Ε. έχοντας κυρίαρχη θέση στην αγορά ενέργειας, και προνομιακή πρόσβαση σε εθνικούς πόρους παραγωγής ενέργειας, μπορεί να παραμένει ανταγωνιστική ως προς τρίτους παραγωγούς, ακόμα και εάν η χρήση των πόρων αυτών που της παραχωρήθηκαν δεν γίνεται με αποτελεσματικό τρόπο. Η αναφορά σε στοιχεία του ισολογισμού της δεν επαρκεί για να αποκαλύψει την αποτελεσματική ή όχι χρήση των πόρων αυτών και την πρέπουσα συμπεριφορά που θα είχε κάθε συνετή επιχείρηση να προσφέρει στους πελάτες της το κατά το δυνατό καλύτερο προϊόν σε τιμή που θα δημιουργούσε συνθήκες μακροχρόνιας σχέσης και αμοιβαίου οφέλους.

2. Ειδικότερα, και στην περίπτωση του CO₂, η επιχείρηση μόλις στις 18-12-2012, ανακοίνωσε τις τιμές που προτίθεται να μετακυλήσει στους πελάτες της, χωρίς καν να έχει αναφέρει τις ενέργειες στις οποίες έχει προβεί τα τελευταία χρόνια, ώστε να είναι σε θέση να ελαχιστοποιήσει το κόστος του CO₂, που τελικά θα πρέπει να πληρώσουν οι καταναλωτές. Η αιτούσα δεν είχε προβεί σε οποιαδήποτε ενημέρωση ή διαπραγμάτευση με τους πελάτες της, ιδίως για αυτούς που το κόστος ηλεκτρικής ενέργειας είναι κρίσιμο στοιχείο της παραγωγικής τους διαδικασίας και σημαντική μεταβολή του μπορεί να τους θέσει εκτός λειτουργίας, ώστε από κοινού να μπορέσουν να βρουν μια αποδεκτή προσέγγιση και να διαχειριστούν ένα θέμα το οποίο βέβαια είναι γνωστό σε όλους την τελευταία δεκαετία.

3. Υπό τους όρους αυτούς, η ΔΕΗ Α.Ε. δεν έχει επιδείξει συνετή επιχειρηματικά συμπεριφορά, η οποία λαμβάνοντας υπόψη την υπερκυρίαρχη θέση της στην αγορά ηλεκτρισμού, διαμόρφωσε συνθήκες όπου θα μπορούσε να διερευνηθεί καταχρηστική συμπεριφορά. Σε μια ανταγωνιστική αγορά, η οποία θα είχε

δημιουργηθεί με όρους ισότιμης πρόσβασης σε ενεργειακούς πόρους και ανάπτυξης μακροχρονίως βιώσιμων σχέσεων μεταξύ των παραγωγών και καταναλωτών ηλεκτρικής ενέργειας, η επιχείρηση, για να συνεχίζει να είναι ανταγωνιστική θα είχε προβεί εγκαίρως σε ενέργειες και κατάλληλες επενδύσεις που σκοπό θα είχαν να ελαχιστοποιούν τα σχετικά με την ηλεκτροπαραγωγή κόστη, τόσο ως προς τις τιμές όσο και ως προς τον όγκο των αναγκαίων προμηθειών, όπως καύσιμα και ποσότητες CO₂. Αντιθέτως, πράττοντας ενδεχομένως αντίθετα με τα δικά της μακροχρόνια συμφέροντα, απλώς επιλέγει τη μετακύλιση του κόστους της αναποτελεσματικότητάς της στους καταναλωτές, ωσάν ως προμηθευτής να μη έχει απολύτως κανένα ενδιαφέρον για την τύχη των πελατών και κρατώντας για τον εαυτό της, όχι τον καθεαυτού ρόλο της ως προμηθευτή, αλλά ως ενός ενδιάμεσου μεταπράτη, ο οποίος δηλώνει ότι ουδεμία ευθύνη έχει για οποιοδήποτε στοιχείο κόστους που μεταφέρει στους πελάτες του.

4. Λαμβάνοντας υπόψη τα ως άνω, το κόστος χρέωσης CO₂ αποτελεί μέρος του συνολικού κόστους προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας προς τον τελικό καταναλωτή και δεν επιμερίζεται στους πελάτες με μια ρυθμιστικά καθορισμένη μεθοδολογία που θα καθιστούσε την τελική μοναδιαία χρέωση «pass through» και ενιαία ανά κατηγορία πελάτη ανεξαρτήτως προμηθευτή. Συνεπώς, ο τρόπος κατά τον οποίο το εν λόγω κόστος θα επιμερισθεί ανά κατηγορία πελάτη και η μεθοδολογία χρέωσής του καθορίζεται από τον προμηθευτή.

5. Κατά τη διαδικασία αυτή, ο προμηθευτής έχει υποχρέωση να αναπτύξει εναλλακτικές μεθοδολογίες επιμερισμού του κόστους, καθώς και εργαλεία διαχείρισης του κινδύνου και ελαχιστοποίησης του τελικού κόστους, τηρώντας τις βασικές αρχές που διατυπώνονται από το νομικό πλαίσιο, προς όφελος των πελατών του.

6. Ειδικότερα, όσον αφορά στους Μεγάλους Πελάτες, όπως ορίζεται και στον Κώδικα Προμήθειας, οι όροι προμήθειας και οι μοναδιαίες χρεώσεις, οι οποίες εφαρμόζονται στο φορτίο της κάθε εγκατάστασης του πελάτη μπορούν να εξειδικεύονται και να αποτελούν προϊόν διαπραγμάτευσης. Επίσης, στην υπ' αριθ. 692/2011 απόφαση, η ΡΑΕ είχε αντίστοιχα διατυπώσει την ακόλουθη άποψη σχετικά με τη διακύμανση της ΟΤΣ, άποψη που ισχύει και για τη χρέωση CO₂: *«Η τιμολόγηση βάσει της βραχυχρονίως υπολογιζόμενης Οριακής Τιμής του Συστήματος, μεταβιβάζει τη μακροχρόνια μεταβλητότητα και διακύμανσή της στον τελικό καταναλωτή, ο οποίος προφανώς δεν είναι στην ίδια θέση να λάβει τα κατάλληλα*

αντισταθμιστικά μέτρα για την αντιμετώπιση της διακύμανσης αυτής, όπως μπορεί ο εξειδικευμένος προμηθευτής ηλεκτρικής ενέργειας. Αυτού του τύπου η τιμολόγηση θα πρέπει να προσφέρεται μόνο ως **μία από τις εναλλακτικές δυνατότητες στη διάθεση του Πελάτη και να εφαρμόζεται κατόπιν συμφωνίας**. Σε περίπτωση που η αγορά ενέργειας προσφέρει μηχανισμούς αντιστάθμισης του κινδύνου, τουλάχιστον ως προς τη μεταβλητότητα της οριακής τιμής, και ο Πελάτης μπορεί να αναλαμβάνει το ρίσκο αυτό, ενδεχομένως να έχει κάποιο κέρδος από την ανάληψη του κινδύνου».

7. Στο πλαίσιο αυτό, όπως αναφέρει και η ΔΕΗ, ο πελάτης θα πρέπει να μπορεί να επιλέξει μεταξύ εναλλακτικών προτάσεων και όχι να είναι αποδέκτης μονοσήμαντης επιβολής χρέωσης με ρήτρα αναπροσαρμογής. Επίσης, αν και δεν αμφισβητείται η αναγκαιότητα ανάκτησης του συνολικού κόστους του προμηθευτή, η μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους σε διαφορετικές κατηγορίες πελατών πρέπει να λαμβάνει υπόψη και να αξιολογεί τα συνολικά χαρακτηριστικά των διαφόρων κατηγοριών.

8. Χαρακτηριστικό είναι, όπως είχε εξειδικευτεί και στη σχετική υπ' αριθ. 326/2013 απόφαση ΡΑΕ, ότι: «...η συμπεριφορά της ΔΕΗ θα ήταν διαφορετική σε συνθήκες πραγματικού ανταγωνισμού, αφού υπό τον κίνδυνο απώλειας πελατών θα παρείχε στον πελάτη μεγαλύτερη πληροφόρηση και την καλύτερη δυνατή τιμολόγηση, θα είχε κίνητρο να ελαχιστοποιήσει το κόστος της μέσω π.χ. βέλτιστης διαχείρισης κάλυψης της υποχρέωσης αγοράς Δικαιωμάτων Εκπομπών εντός του έτους, που θα μπορούσε να οδηγήσει και σε επιστροφή χρημάτων, όφελος κοινό για αυτήν και τον καταναλωτή».

Α.3. Περί της έννοιας της διαπραγμάτευσης

Η ΔΕΗ αναφέρει ότι η πραγματική έννοια της διαπραγμάτευσης δεν δύναται να εννοηθεί χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα προαναφερθέντα αναφορικά με την ανάκτηση του συνολικού κόστους της επιχείρησης πλέον ενός εύλογου περιθωρίου κέρδους, άλλως συντρέχει ζήτημα όχι μόνο αντισυνταγματικότητας αλλά και παράνομης κρατικής ενίσχυσης. Περαιτέρω, εντός μιας ελεύθερης αγοράς, δεν νοείται ο κάθε πελάτης να «επιβάλλει» το επιθυμητό γι' αυτόν τιμολόγιο ώστε να καταστεί ανταγωνιστικός, δίχως ουσιαστικά να αντανakλάται στο τιμολόγιο αυτό το κόστος του προμηθευτή. Η ΔΕΗ επικαλείται τον προσφάτως θεσπισθέντα Κώδικα Προμήθειας προβλέπεται ότι μέσω των διαπραγματεύσεων «επιδιώκεται η βαθμιαία προσέγγιση των διαφορετικών αρχικών θέσεων τους σχετικά με τους όρους της υπό συζήτηση σύμβασης, μέχρι την τελική σύμπτωση τους, ή την αδυναμία τέτοιας

σύμπτωσης». Κατά συνέπεια, η τυχόν αδυναμία σύμπτωσης των απόψεων των δύο μερών δεν ισοδυναμεί με έλλειψη ουσιαστικής διαπραγμάτευσης.

Αντιθέτως, κατά τη ΔΕΗ, η καταγγέλλουσα εννοεί τη διαπραγμάτευση στο πλαίσιο του επιθυμητού για αυτήν κόστους ηλεκτρικής ενέργειας που θα την καθιστούσε ανταγωνιστική. Τούτο επαληθεύεται εύκολα, και από τη συνολική οφειλή της καταγγέλλουσας, η οποία ανέρχεται πλέον σε συνολικό ποσό το οποίο υπερβαίνει κατά πολύ το ποσό που αντιστοιχεί στις χρεώσεις στις οποίες υφίσταται η μεταξύ των διαφορά.

Επί των ανωτέρω, σημειώνονται τα εξής:

1. Η ΔΕΗ Α.Ε. συστηματικά αναφέρεται σε διατάξεις του Κώδικα σχετικά με τις συνθήκες διαπραγμάτευσης μεταξύ καταναλωτών και προμηθευτών και με την πιθανότητα οι διαπραγματεύσεις αυτές να οδηγήσουν σε αδυναμία συμφωνίας. Στην περίπτωση ύπαρξης μιας πραγματικά ανταγωνιστικής αγοράς, η διαδικασία σύναψης μιας συμφωνίας θα μπορούσε να έχει ακολουθήσει τη συνήθη για ανοιχτές αγορές διαδικασία, όπου το ενδιαφερόμενο μέρος θα προχωρούσε σε διαπραγματεύσεις με όλους τους διαθέσιμους προμηθευτές και θα κατέληγε στη συμφερότερη για αυτόν επιλογή. Η διαδικασία αυτή θα μπορούσε να καταλήξει και σε αδυναμία σύναψης σύμβασης. Στην περίπτωση όμως της ελληνικής αγοράς, η ίδια διαδικασία δεν μπορεί να ακολουθηθεί λόγω της πλήρους έλλειψης οποιουδήποτε ανταγωνισμού, ο οποίος να μπορεί να είναι διατηρήσιμος σε μακροχρόνια βάση. Στις πραγματικές συνθήκες της ελληνικής αγοράς, οι όποιες διαπραγματεύσεις σαφώς διεξάγονται, έχοντας ως δεδομένο το γεγονός ότι η ΔΕΗ Α.Ε. αποτελεί τον υπερκυρίαρχο συμμετέχοντα τόσο στην παραγωγή, όσο και στην προμήθεια. Υπό τους όρους αυτούς, η αναφορά της ΔΕΗ Α.Ε. ότι μπορεί και να μην υπάρχει αποτέλεσμα στις διαπραγματεύσεις, κατ' αναλογία διαπραγματεύσεων που θα μπορούσαν να λάβουν χώρα σε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον δεν μπορούν γίνουν αποδεκτές, χωρίς τεκμήρια περί μη επίδειξης τυχόν καταχρηστικής συμπεριφοράς.

2. Αναφορικά με τους ισχυρισμούς περί κρατικής ενίσχυσης σημειώνεται ότι Σύμφωνα με το άρθρο 107 παρ. 1 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό, δια της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή ευρωπαϊκή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ των κρατών-μελών συναλλαγές, εκτός αν η Συνθήκη ορίζει

άλλως. Επομένως, η ύπαρξη παράνομης κρατικής ενίσχυσης συνδέεται με τη συνδρομή μιας σειράς προϋποθέσεων, που πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά. Επιπλέον, η συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών πρέπει να αποδεικνύεται και να αιτιολογείται ειδικά από την Επιτροπή, κάθε φορά που με απόφασή της διαπιστώνει κάποια παράνομη χορήγηση ενίσχυσης. Δηλαδή, για να υπάρχει παράνομη κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 της ΣΛΕΕ, τα κριτήρια που πρέπει να πληρούνται έχουν ως εξής:

α) Πρώτον, για την ύπαρξη παράνομης ενίσχυσης πρέπει το επίμαχο μέτρο να προέρχεται από το κράτος ή από κρατικούς πόρους και να καταλογίζεται στο Κράτος (πρόκειται για δυο έννοιες διακριτές).

β) Δεύτερον, εξετάζεται εάν το ελεγχόμενο μέτρο συνιστά πλεονέκτημα.

γ) Τρίτον, το πλεονέκτημα πρέπει να χαρακτηρίζεται από «επιλεκτικότητα».

Δηλαδή, εάν η τιμή πώλησης της ενέργειας είναι η προσήκουσα, δικαιολογείται αντικειμενικά από τις οικονομικές παραδοχές και τις ιδιάζουσες συνθήκες μιας αγοράς και μιας περίπτωσης, δεν παρέχει παράνομο πλεονέκτημα και δε συνιστά παράνομη επιλεκτική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 της ΣΛΕΕ, καθώς δεν ελαφρύνει από επιβαρύνσεις που κανονικά βαρύνουν τον προϋπολογισμό μιας επιχείρησης. Θα πρέπει να συντρέχει περίπτωση πλεονεκτήματος που η επιχείρηση δεν θα είχε λάβει σε κανονικές συνθήκες επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Για να υφίσταται κρατική ενίσχυση προς μια επιχείρηση, πρέπει να αποδειχθεί ότι η επιχείρηση αυτή αντλεί οικονομικό όφελος, το οποίο δεν θα είχε αποκομίσει υπό τις κανονικές συνθήκες της αγοράς, καθώς και να προσδιορίζεται το ύψος του οικονομικού οφέλους που εξασφαλίζει η εν λόγω επιχείρηση, π.χ. σε σχέση με την αγοραία τιμή πώλησης/ προμήθειας σε κανονικές συνθήκες επιχειρηματικής δραστηριότητας. Η εκτίμηση αυτή προϋποθέτει οικονομική ανάλυση, αγοραία τιμή και, σε κάθε περίπτωση συνεπώς, εξακρίβωση του υποκειμενικού πραγματικού και προσήκοντος κόστους προμήθειας (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1996, Syndicat francais de l' express international (SFEDI) και λοιποί κατά La Poste και λοιπών, C-39/1994, Συλλογή, σελ. 1-03547, σκ. 48 επ., 61).

Όλα αυτά τα στοιχεία δεν προκύπτουν στην εν λόγω εξεταζόμενη περίπτωση της καταγγέλλουσας εταιρείας. Και μόνο, μάλιστα, η έλλειψη σχετικής ευνοϊκής μεταχείρισης, αρκεί για να θέσει την ελεγχόμενη συμπεριφορά εκτός του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 107 παρ. 1 της ΣΛΕΕ (απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 1997, C-353/92 P. Tierce Ladbroke SA κατά Επιτροπής, Συλλογή, σελ. I-

0700, σκ. 25 επ.). Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η ύπαρξη ευνοϊκής μεταχείρισης μπορεί να κριθεί και σύμφωνα με το «κριτήριο του ιδιώτη επιχειρηματία» (C-278/92, C-279/92 και C-280/92, Συλλογή, σελ. 1-04103, σκ. 21). Κατά το κριτήριο αυτό, η ύπαρξη ευνοϊκής μεταχείρισης κρίνεται βάσει του αν, υπό παρόμοιες περιστάσεις, ιδιώτης επιχειρηματίας, επιχείρησης μεγέθους συγκρίσιμου προς το μέγεθος των οργανισμών που διαχειρίζονται το δημόσιο τομέα, θα μπορούσε να οδηγηθεί στις ίδιες επιχειρηματικές επιλογές.

δ) Τέταρτον, το πλεονέκτημα πρέπει να «στρεβλώνει» την αγορά και, τέλος, πρέπει επίσης να δημιουργεί εμπόδια στο ενδοκοινοτικό εμπόριο. Για να υφίσταται κρατική ενίσχυση προς μια επιχείρηση, πρέπει να αποδειχθεί ότι η επιχείρηση αυτή αντλεί οικονομικό όφελος, το οποίο δεν θα είχε αποκομίσει υπό τις συνήθεις συνθήκες της αγοράς, καθώς και να προσδιορίζεται το ύψος του οικονομικού οφέλους που εξασφαλίζει η εν λόγω επιχείρηση, λ.χ. σε σχέση με τη συνήθη αντιπαροχή για την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας ελλείψει της εικαζόμενης ενίσχυσης. Η εκτίμηση αυτή προϋποθέτει οικονομική ανάλυση, από την οποία να προκύπτουν όλα τα οφέλη που θα ελάμβανε κανονικά μια επιχείρηση, ενεργώντας υπό τις συνήθεις συνθήκες της αγοράς, στοιχείο που δεν προκύπτει από την υπό εξέταση καταγγελία.

3. Εν προκειμένω, δεν θα μπορούσε να υπάρξει η υποτιθέμενη κρατική ενίσχυση η οποία επικαλείται η ΔΕΗ, καθώς η αιτούσα δεν ζητά την αποκτήσει κάποιου είδους πλεονεκτήματος και την παραχώρηση τιμολογίων κάτω του κόστους από τη ΔΕΗ, αλλά την επιβολή εξατομικευμένων χρεώσεων για Μεγάλους Πελάτες, προσαρμοσμένες στα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά της.

4. Διαπραγματεύσεις νοούνται οι προφορικές ή έγγραφες ανταλλαγές απόψεων των ενδιαφερομένων για τη σύναψη σύμβασης, με τις οποίες επιδιώκεται η βαθμιαία προσέγγιση των διαφορετικών αρχικών θέσεών τους, σχετικά με τους όρους της υπό συζήτηση σύμβασης, μέχρι την τελική σύμπτωσή τους, ή την αδυναμία τέτοιας σύμπτωσης. Κατά το στάδιο αυτό επιβάλλεται η παροχή διασαφητικών πληροφοριών και εξηγήσεων σε σχέση με το αντικείμενο της σύμβασης **και μάλιστα τέτοιων που θα μπορούσαν να ασκήσουν επιρροή στην απόφαση του άλλου, δηλαδή η λεγόμενη υποχρέωση διαφώτισης και προστασίας.**

B. Συμμόρφωση με την υπ' αριθ. 365/2013 Απόφαση της ΡΑΕ

Η ΔΕΗ ισχυρίζεται ότι έχει ήδη συμμορφωθεί με το διατακτικό της προσβαλλόμενης απόφασης της ΡΑΕ, καθώς μετά την από 02.08.2013 συνεδρίαση του Δ.Σ., ανακοίνωσε ότι προσφέρει στους πελάτες της, με παροχές στην Υψηλή και Μέση Τάση, δεκαπέντε (15) νέα τιμολόγια - επτά (7) στην Υψηλή Τάση (Υ.Τ.) και οκτώ (8) στη Μέση Τάση (Μ.Τ.) και δη με αναδρομική εφαρμογή από 01.01.2013. Σύμφωνα με τη ΔΕΗ, η Διεύθυνση Μεγάλων Πελατών της ΔΕΗ έχει ήδη αποστείλει στην εταιρεία με την επωνυμία «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΥΨΑΝΤΟΥΡΓΙΑ Α.Ε.Β.Ε.» σχετικές επιστολές (ΔΜΠ 02656/05.08.2013 και ΔΜΠ 02657/05.08.2013) με τις οποίες της γνωστοποιεί ότι προσφέρει πλέον τέσσερα (4) νέα μειωμένα τιμολόγια για Μεγάλους Πελάτες Μέσης Τάσης (ΜΠΜΤ). Με τις ίδιες ως άνω επιστολές την ενημερώνει, αφενός μεν, για την δυνατότητα εφαρμογής των νέων τιμολογίων με αναδρομική ισχύ από 01.01.2013, και, αφετέρου δε, για την κλιμακούμενη έκπτωση όγκου που παρέχει στους ΜΠΜΤ με ετήσια κατανάλωση ανά παροχή άνω των 13GWh.

Καλείται πλέον η καταγγέλλουσα να επιλέξει το καταλληλότερο ανάμεσα στα νέα μειωμένα τιμολόγια, ενώ η ΔΕΗ σύμφωνα με τα ιστορικά στοιχεία που διαθέτει για το μέχρι σήμερα καταναλωτικό προφίλ της καταγγέλλουσας, της προτείνει ως προσφορότερο για εκείνη το τιμολόγιο «BM2», με βάσει το οποίο η καταγγέλλουσα θα προμηθεύεται ηλεκτρική ενέργεια μειωμένη κατά 12% ανά παροχή. Πιο συγκεκριμένα η μείωση για την παροχή 84220173 είναι της τάξεως του 12% και για την 84220161 σε 12,4%.

Η ΔΕΗ τέλος επισημαίνει ότι στα τιμολόγια της καταγγέλλουσας για τις καταναλώσεις της από 1.7.2013 και εφεξής δεν συμπεριλαμβάνεται και η σχετική χρέωση CO₂.

Επί των ανωτέρω, σημειώνονται τα εξής:

1. Σύμφωνα με το υπάρ. 3 στοιχ. του διατακτικού της προσβαλλόμενης: «3. *Εν όψει των ανωτέρω, καλεί τη ΔΕΗ να μην προβαίνει, διακριτώς και μονομερώς, στην επιβολή της χρέωσης για το κόστος αγοράς δικαιωμάτων εκπομπών αερίων ρύπων προς την καταγγέλλουσα, μέχρι την κατάρτιση και προσφορά σε αυτήν εξειδικευμένων, ως προς τα χαρακτηριστικά κατανάλωσής της, ανταγωνιστικών τιμολογίων*».

2. Από το αντίγραφο λογαριασμού της εταιρείας «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ ΑΕΒΕ», με ημερομηνία έκδοσης 28.8.2013, το οποίο αφορά την περίοδο κατανάλωσης από 1.7.2013 έως 1.8.2013 προκύπτει ότι δεν περιλαμβάνονται χρώσεις για εκπομπές CO₂ για το εν λόγω διάστημα. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται και από την ως άνω εταιρεία στην από 4.10.2013 επιστολή της προς τη ΡΑΕ (πρωτ. ΡΑΕ Ι-176168). Στην ίδια επιστολή επιβεβαιώνεται ότι ούτε στο λογαριασμό της ΔΕΗ, ο οποίος αφορά το μήνα Αύγουστο του 2013 περιλήφθησαν αντίστοιχα τέτοιες χρεώσεις. Επιπλέον, όσον αφορά την περίοδο κατανάλωσης 1.9.2013 έως 1.10.2013 από το λογαριασμό της εταιρείας «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ ΑΕΒΕ» με ημερομηνία έκδοσης 7.10.2013 προκύπτει ότι δεν περιλαμβάνονται χρεώσεις για εκπομπές CO₂ για το εν λόγω διάστημα. Επίσης, επί του παρόντος η Εταιρεία δεν χρεώνεται με τις εν λόγω χρεώσεις.

3. Περαιτέρω, η ΔΕΗ κατέθεσε, προς την εταιρεία, προτεινόμενα τιμολόγια, κατόπιν της από 2.8.2013 απόφασης του Διοικητικού της Συμβουλίου. Οι προτάσεις αυτές δεν πρέπει να εκλαμβάνονται ως οι μόνες εναλλακτικές διαθέσιμες στους πελάτες, αλλά αποτελούν τη βάση για τη διαπραγμάτευση. Ωστόσο, η ΔΕΗ θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη της παρατηρήσεις και αιτήματα που κατατίθενται στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης από την εταιρεία «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ ΑΕΒΕ», να κρίνει το εύλογο των αιτημάτων της και να ανταποκρίνεται συγκεκριμένα και τεκμηριωμένα με νέα εναλλακτική πρόταση προς τον συγκεκριμένο πελάτη, ενσωματώνοντας τα αιτήματά του ή με επεξήγηση σχετικά με τυχόν απόρριψη συγκεκριμένου αιτήματος, λαμβάνοντας υπόψη και τις σχετικές αποφάσεις ΡΑΕ.

4. Τέλος, κοινοποιήθηκε στη ΡΑΕ η από 9.12.2013 επιστολή της ΔΕΗ προς την εταιρεία «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ ΑΕΒΕ» (αριθ. πρωτ. ΡΑΕ Ι-178651/9.12.2013), από την οποία προκύπτει ότι οι δύο εταιρείες έχουν καταλήξει σε ένα κοινό πλαίσιο συμφωνίας προκειμένου να υπογραφεί η σχετική σύμβαση προμήθειας. Ωστόσο, από την από 12.12.2013 επιστολή της καταγγέλλουσας προκύπτει ότι συναινεί μεν να προχωρήσει στην υπογραφή σύμβασης προμήθειας, διατυπώνοντας παρόλα αυτά τις σοβαρές και ρητές επιφυλάξεις της (βλ. σελ. 3 επιστολής).

Επειδή, αν και οι αιτιάσεις που προβάλλονται υπό II Α1, Α2 και Α3 δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτές για τους λόγους, οι οποίοι αναλυτικά αναφέρθηκαν ανωτέρω.

Επειδή, ωστόσο, η ΔΕΗ από τον Ιούλιο του 2013 δεν έχει περιλάβει στους λογαριασμούς της προς την καταγγέλλουσα εταιρεία, χρεώσεις για εκπομπές CO₂.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, η ΔΕΗ προσέφερε προς την εταιρεία «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ ΑΕΒΕ» τέσσερα (4) νέα τιμολόγια για Μεγάλους Πελάτες Μέσης Τάσης, τα οποία δεν μπορεί παρά να αποτελέσουν τη νέα βάση για την περαιτέρω διαπραγμάτευση προς το σκοπό σύναψης σύμβασης προμήθειας.

Επειδή, φαίνεται να επίκειται η υπογραφή της σύμβασης προμήθειας μετά την από 21.10.2013 συνάντησή τους και την ανταλλαγή σχετικής αλληλογραφίας.

Για τους παραπάνω λόγους

Αποφασίζει

1. Τη μη αποδοχή των αιτιάσεων της εταιρείας με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ Α.Ε.» υπό Π Α1, Α2, Α3.
2. Αποδέχεται μερικώς μόνο τη συμμόρφωση της εταιρείας με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ Α.Ε.» και μόνο ως προς το διατακτικό υπ' αριθ. 3 της υπ' αριθ. 365/2013 απόφασης ΡΑΕ, σύμφωνα με το οποίο: *«Εν όψει των ανωτέρω, καλεί τη ΔΕΗ να μην προβαίνει, διακριτώς και μονομερώς, στην επιβολή της χρέωσης για το κόστος αγοράς δικαιωμάτων εκπομπών αερίων ρύπων προς την καταγγέλλουσα, μέχρι την κατάρτιση και προσφορά σε αυτήν εξειδικευμένων, ως προς τα χαρακτηριστικά κατανάλωσής της, ανταγωνιστικών τιμολογίων».*

Αθήνα, 19 Δεκεμβρίου 2013

Ο Πρόεδρος της ΡΑΕ

Δρ. Νίκος Βασιλάκος

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής εντέλλεται όπως επιδώσει την παρούσα, αντιγράφοντας το σώμα αυτής, στην εταιρεία «ΔΕΗ Α.Ε.», η οποία εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Χαλκοκονδύλη αρ. 30 προς γνώση της και για τις νόμιμες συνέπειες

Αθήνα, 15 Ιανουαρίου 2014

Ο Πρόεδρος της ΡΑΕ

Δρ. Νίκος Βασιλάκος